

“Déu us crida a servir-lo en i des de les feines civils”

El món ens espera. Sí!, l'estimem apassionadament, aquest món, perquè Déu així ens ho ha ensenyat: Sic Deus dilexit mundum... —així Déu estimà el món; i perquè és el lloc del nostre camp de batalla —una bellíssima guerra de caritat—, a fi que tots aconseguim la pau que Crist ha vingut a instaurar. (Solc, 290)

5 d'agost

Ho he ensenyat constantment amb paraules de la Sagrada Escripura: el món no és dolent, perquè ha sortit de les mans de Déu, perquè és criatura seva, perquè Jahvè l'esguardà i veié que era bo. Som nosaltres els homes que el fem dolent i lleig, amb els nostres pecats i les nostres infidelitats. No en dubteu, fills meus: qualsevol mena d'evasió de les honestes realitats diàries és, per a vosaltres, homes i dones del món, cosa oposada a la voluntat de Déu.

Al contrari, heu d'entendre ara -amb claredat nova- que Déu us crida a servir-lo *en i des de* les feines civils, materials, seculars de la vida humana: en un laboratori, al quiròfan d'un hospital, a la caserna, a la càtedra universitària, a la fàbrica, al taller, al camp, a la llar familiar, i en tot l'immens panorama del treball, Déu ens hi espera cada dia. Sapiguen-ho bé: en les situacions més comunes hi ha quelcom de sant,

de diví, amagat que pertoca a
cadascun de vosaltres de descobrir.
(...)

No hi ha cap altre camí, fills meus: o
bé sabem trobar el Senyor en la
nostra vida ordinària, o bé no el
trobarem mai. Per això us puc dir
que la nostra època necessita
restituir, a la matèria i a les
situacions que semblen més vulgars,
el seu sentit noble i original, posar-
les al servei del Regne de Déu,
espiritualitzar-les i fer-ne un mitjà i
una ocasió del nostre encontre
continu amb Jesucrist. (Converses
amb Mons. Escrivà de Balaguer, 114)